

[Erhard Jakobsen]

skud, til gengæld kan låne til en meget lav rente, have en kassekredit til en meget lav rente.

Jeg kan ikke se, det har nogen som helst mening at drøfte et indre marked, uden at man går helt til bunds i det, der er den helt afgørende hindring, nemlig hvorfor landene prøver at begrænse importen fra andre lande. Det gør de, fordi andre lande har et overskud over for dem og de har et underskud. Hvis man derfor vil gøre noget, så er det ikke med hensyn til den lille flig af tæppet, der hedder afgifter. Det er kun et lille bitte spørgsmål sammenlignet med det tilfælde, at landene fører en fundamentalt forskellig økonomisk politik og derfor får en forskellig udenrigshandel med forskelligt resultat, således at det ikke er muligt at gennemføre et virkeligt indre marked, det fællesmarked, som vi stemte os ind i i 1973, og hvor man ikke nødvendigvis skal stile mod at sælge sine varer i udlandet. Man skal bare stile mod at fremstille sine varer til sådanne omkostninger, at de kan konkurrere på hele det store indre marked.

For mig er det det allervigtigste perspektiv. Det er også på den baggrund, at Centrum-Demokraterne indirekte har sagt i dag, at Danmark ikke må sige nej til en masse småting, for Danmark har måske mere i klemme end de fleste andre. Vi har mere, vi skal opnå, og mere, vi kan opnå. Derfor er det så vigtigt, at Danmark står godt tegnet i de andres bevidsthed, når vi for alvor skal til at tage fat på forhandlinger, der bør dreje sig om mere alvorlige ting end mange af de småting, der indtil nu er blevet fremdraget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi vil også fra Kristeligt Folkepartis side takke CD for, at de har rejst denne debat. Vi mener, at det er vigtigt, at vi i Folketinget får en debat om det indre marked, en debat, som både i befolkningen og i diverse foreninger og organisationer langsomt er ved at komme i gang.

Forud for folkeafstemningen i 1986 anbefalede Kristeligt Folkeparti vælgerne at stemme ja til EF-pakken. Det gjorde vi bl.a., fordi det på en række vigtige områder var lykkedes den danske regering at påvirke udformningen af forslaget til Den Europæiske Fælles Akt på en sådan måde, at vi med glæde kunne anbefale den. Det overordnede, det frie marked, som vi drøfter i dag, mener vi er en utrolig mulighed, hvis vi bruger den rigtigt. Forud for afstemnin-

gen var der også andet, vi lagde vægt på, og som jeg lige vil nævne her.

Vi mener, at regeringen på miljøområdet havde fundet et tilfredsstillende resultat med hensyn til det fysiske miljø og arbejdsmiljøet, nemlig i form af garantier for, at det enkelte medlemsland kunne vedtage en mere vidtgående lovgivning på dette område end EF-normen.

Det har også vist sig, at den første konkrete sag, som blev indbragt for EF-Domstolen, sagen om øl på dåse, blev vundet af Danmark. EF-Domstolen accepterede altså, at miljøhensyn under visse forudsætninger kan gå forud for konkurrencehensyn, og det er en vigtig nydannelsen i EF-praksisjura set fra et dansk synspunkt.

Det, at man er positiv over for det indre marked, betyder ikke, at der ikke på delområder kan tages andre hensyn, som jeg gør opmærksom på her. Men selve det indre marked giver en mulighed, men så sandelig også en forpligtelse til at bruge muligheden. For det er ikke en hokuspokusløsning, som hjælper Danmark ud af de økonomiske problemer, vi står i. Vi får nogle muligheder. Det, jeg tror betyder meget for os, er fjernelse af de fysiske hindringer, f.eks. grænsekontrol ikke mindst med varer, for der er stadig en omfattende national lovgivning og administrativ praksis, som forsinker transport af varer over grænserne, til Italien f.eks. Fjernelse af de tekniske handelshindringer omfatter mange ting. Lad mig nævne harmonisering af normer og standarder, offentlige indkøb af varer og tjenesteydelser og hele den finansielle sektor. Hr. Erhard Jakobsen var inde på nogle spændende tanker, må jeg sige, vedrørende den økonomiske politik. Jeg kunne også nævne telekommunikation, varemærker og patenter osv. Her får vi – mener jeg – nogle muligheder, som vi må magte at leve op til.

CD rejser nogle mere specielle spørgsmål. Jeg mener, at vi i lyset af et aktivt generelt engagement på delområder – uden at vi kommer i strid med en positiv holdning til det indre marked – kan varetage særlige danske interesser. Man kan selvfølgelig fokusere meget på disse undtagelser, men hvis man magter generelt at være konstruktiv i samarbejdet, mener jeg, at man også kan oparbejde en sådan kredit, at man kan fastholde det, som jeg mener vi bør fastholde.